

Verslag 2

Ja, het was winderig en koud, toen we op vrijdagmiddag afmeerden in de haven van IJsselmonde. In een konvooi van 5 boten, onder leiding van Jan Veuger waren we om half elf die morgen uit Gouda vertrokken. Daar was het weer best nog wel aangenaam. Maar al in de Mallegatsluis kregen we het eerste plaagbuitje. En eenmaal op de Hollandse IJssel ging de kuiltent dicht. De wind stond goed door, maar toch was de tocht prima. Toen wij de sluis uitkwamen, kregen we direct de Vrije Vogel van Nel en Willen van der Steen in het oog. Zuiver toevallig! Zonder problemen kwamen we bij de Lek en na de oproep van Jan aan de verkeerscentrale, die meldde dat er geen scheepvaart aankwam, bereikten we allemaal de haven die recht tegenover de uitvaart van de Hollandsche IJssel ligt.

De havenmeester wees ons een plekje, achter en / of naast elkaar om af te meren en toen hadden we tijd om elkaar te begroeten. Het is altijd weer leuk om elkaar te zien. Het bijpraten begon al op de steiger. Maar omdat het zo koud was, werd het in de diverse boten voort gezet. Van de organisatie, Sjaan en Martin Hendriks, ontvingen we gelijk een gooodie bag, met daarin het programma voor het weekend. Dat wordt vast leuk! We gaan het zien!

Zondag, 21 mei.

Het was inderdaad een heel leuk, gevarieerd weekend. Een welkomstborrel in het clubhuis, een Ad hoc BBQ, en s'avonds een leuke kwis. Zaterdag hebben we een bustocht door Rotterdam gemaakt. In vogelvlucht zagen we de high lights. De chauffeur zette ons af bij de markthallen. Al eens geweest? Een prachtig gebouw. Je kunt er alleen maar etenswaar kopen, en dan nog van het duurere soort. Maar de entourage is mooi. Een ronde loods achtig gebouw met op de zoldering een schilderij van bloemen en fruit. De hallen zijn in het midden van een appartementen complex. De bewoners kijken dus, weliswaar met kleine ramen, uit op de hal. Zal best prijzig zijn om hier te wonen. Daarna reed de bus naar de SS Rotterdam, een schip van de Holland Amerika Line, die nu dienst doet als hotel, conferentie gebouw en met een leuk restaurant. Het personeel is nog gekleed als scheepslui en we konden een bezichtigingstour boeken. Op en in het schip en ook in machinekamers enz.

Na de tour gingen we met de watertaxi naar onze boot terug. Het weer was eigenlijk de hele dag best goed, maar in de taxi kregen we een enorme bui. Water onder en boven ons. En doordat de taxi zo hard ging, 50 km. Per uur, leek het wel een attractie uit de Efteling! Niet iedereen vond dat even mooi, maar ik vond het prachtig. "Thuis" stond er een heerlijk Oriëntaals buffet klaar en gingen we uiteindelijk moe en voldaan naar bed.

De volgende dag was er, bij wijze van afscheid, een brunch. We hadden dus echt een verwen weekend.

Om half twee namen we afscheid van iedereen en zetten we koers naar Dordrecht.

We beginnen nu echt met onze vakantie.

Door de Noord en de Dordtse Kil varen we heel rustig. Doordat het zondag is, is er niet veel grote scheepvaart. Da's wel makkelijk bij het oversteken van de grote kruispunten.

We hebben nog best wat stroom mee. Hoewel we hadden afgesproken, nog in de Kil te overnachten, gaat het zo voorspoedig, dat we besluiten, even door te varen naar de haven van Drimmelen. Bij het oversteken van de Hollandse IJssel, onder de Moerdijkbruggen door, moeten we even wachten op een plukje grote schepen. Maar daarna is er een hele poos geen scheepvaart verkeer. Appeltje eitje dus. Na zo'n 4 km. Varen we de Amer op. Deze gaat straks over in de Maas. De oever hier is landelijk. De Biesbos ligt aan bakboordzijde mooi te zijn. Bij Drimmelen is de Amercentrale. Maar ook die lijkt zondagsrust te hebben. Er komt maar een klein pluimpje uit de pijp. In Drimmelen is de havenmeester al naar huis. Per telefoon vragen we om een ligplaats en die is snel gevonden. Maar een pas voor de douche en de toegangspoort kunnen we vandaag niet meer krijgen. Jammer, de wandelschoenen blijven vanavond in de kast. Dan maar

een vakantieborrel en een keezje vanavond. En het weer wordt alsmear beter. Het kan dus toch.....!

Maandag 22 mei.

Ook vandaag is het weer fantastisch. We zoeken de korte broek! We hebben besloten om 09.00 uur te varen, maar de Havenzanger, die om die tijd aan wezig is, kan het pinapparaat niet goed starten. En cash gaat hier niet meer. Uiteindelijk lukt het toch en kunnen we gaan. Hier gaat de Amer over in de Maas en kunnen we zo'n 40 km. voort. Het doel van vandaag is een haven in recreatieplas " de Koornwaard" , vlak na Den Bosch. Het gaat met gezwinde spoed. We varen achter een vrachtvaarder, maar die neemt steeds meer gas terug, en uiteindelijk gaan we er maar voorbij. 'T is opletten bij de diverse kabelponten. Op vrachtschepen wachten ze wel, maar als ze ook nog op de recreatievaart moeten wachten, komen ze nooit aan de overkant. Dus gaan ze gewoon. Trekken de kabel strak en zoek het maar uit op dat schip. We hebben inmiddels genoeg ervaring dus we lossen het wel op! De Maas wordt gaandeweg wat smaller en de oevers worden zandbanken, waar nu, met dit mooie weer, wordt gezwommen en gespeeld. Als we langsvaren komt er een golfslag bij de kant en de kinderen vermaken zich, door eroverheen te springen. Koeien staan tot kun knieën in het water, willen ook fris blijven. Maar als de goed hun gereikt, gaan ze snel hogerop! Gelijk hebben ze. Bij Heusden maken we een stop. Eric en Rita zijn hier nog nooit geweest en het is zo'n leuk, oud havenstadje, dat moet je gezien hebben. In het oude kommetje meren we af. We lopen de kade op via een prachtige houten, dubbele trap. Met dubbel bedoel ik, dat je via de rechtertrap en de linkertrap omhoog kan. Boven komen ze weer samen op een klein bordes en door een poortje komt je dan op de oude visbank en de vismarkt. Eerst een kopje koffie en appeltaart met! Daarna lopen we een rondje door het stadje, wat keurig in stijl wordt onderhouden. Echt een bezoekje waard, vinden ook onze medereizigers.

Na de tour maken we weer los en vervolgen onze reis. Nabij Den Bosch varen we onder de A2 door en zijn blij, zeker met dit weer, dat wij onder de brug zijn en niet in de auto erop! De haven ligt zo'n 6 km verder. We zoeken een plekje en ik ga de wal op, om de Havenzanger te zoeken. Het havenkantoor met clubgebouw is leeg. Dan zien we wel. Maar als ik weer op de steiger terugkom, staat de havenzangeres, dit keer, de nota al uit te schrijven. Uiterst vriendelijk wijst ze ons op de diverse mogelijkheden hier.

We boeken een nachtje en brengen de rest van de middag door met een boek en de computer. Het is nu nog te warm om te wandelen. Straks maar!

Na het eten ga ik dat inderdaad doen. Het is hier echt nog een boerenstreek. Een heel groot bedrijf ligt precies tegenover de haven. Dat konden we al ruiken. Vooral tijdens het eten was dat een mindere bijkomstigheid. Maar het smaakte evengoed prima!

Hier in dit dorpje Gewande bevindt zich ook een biologische boerderij. Daar zijn ze nu nog aan het melken en ik blijf even staan om te kijken. De koeien zijn zoveel belangstelling blijkbaar niet gewend, want ze kijken nieuwsgierig terug! Het dorpje doet wat Duits aan. Aan het smalle dijkje staan de huizen met de luiken dicht. En niemand op straat. Plotseling komt er een grote herdershond uit een huis rennen. Luid blaffend laat ie weten, dat hij niet van visite gediend is. Gelukkig bied het hek mij bescherming, maar mijn hart zit in mijn keel. Op mijn hoede loop ik verder en zie een prachtig natuurgebied, vlak achter de haven. De watervogels doen hun best, wat af te koelen en een verdwaalde visser probeert een avondmaaltje bij elkaar te vangen. Terug bij de boot drinken we samen met de burens een koppie en doen een spelletje keez. Na vijf verloren partijen is het geluk eindelijk aan de kant van Eric en Theo. Zij winnen. Gaan die even gelukkig naar bed!

Mijn telefoon wil niet meer rinkelen en met de iPhone van Eric als voorbeeld, proberen we de mijne weer aan het bellen te krijgen. Alles staat, zoals het moet zijn. Pas aan het einde van de avond kom ik op het idee, dat het dat ienemienie knopje aan de zijkant zou kunnen zijn. En inderdaad. Probleem opgelost! En omdat de WiFi hier prima is, stuur ik nog even

Vakantieverslag nr. 1 door naar vrienden en bekenden. En jawel! Ook ik ga dus tevreden naar bed.

Dinsdag 23 mei.

De wekker gaat om 08.00 uur. Eigenlijk geen vakantie- opsta-tijd. Maar de zon schijnt al volop dus het is niet moeilijk om op te staan. Ik ga even douchen in het havengebouw. De douche is een ruimte, waarin zich ook de wc bevindt. De haakjes om de kleding op te hangen zijn klein, op de rand boven de stortbak kan de toilettas staan. 'T is behelpen, maar het water is heerlijk warm. Heb ik net mijn haren in de shampoo, wordt er aan de deur gerammeld. Ja, effe wachten. Sorry, zegt de man, en gaat weer. Heb ik net mijn kleding weer aan, wordt er weer op de deur geklopt. Of ik al snel klaar ben. Ja, bijna. De finish kan wel hier naast, bij de wasbak. Ik doe de deur open en daar staat een mevrouw met de toilettrol in de hand. Die moet duidelijk nodig! Heeft ze net de deur gesloten valt het haar op, dat mijn bril nog op het randje ligt. Door een klein kiertje geeft ze hem aan mij, de knieën gekruist! Wat een gedoe! Maar ik ben weer fris en ik kan alles weer zien, dus we kunnen de dag weer aan!

Ontbijten, koppie thee en we maken los om naar het Maxima kanaal te gaan. Dit kanaal is zo'n 10 jaar terug gegraven, om de scheepvaart om Den Bosch heen te leiden. Het is 6,7 km lang en gaat over in de Zuid Willemsvaart. Vroeger ging de Zuid Willemsvaart door Den Bosch, maar het houdt het verkeer nu te veel op. Te veel bruggen en sluizen die open moeten in de stad. Dat kan niet meer in deze tijd.

De Nehalennia, die vandaag voorop vaart, roept per marifoon de eerste sluis van vandaag op. In sluis Empel gaan de deuren al open. Als het licht op groen staat, varen we naar binnen. Het verval hier is 1,20 meter. We gaan omhoog, de eerste van 10 sluizen in deze vaart. De schutting gaat snel. Ook de volgende sluis bij Hintham is een eitje. Het verval is hier 2,70 meter. Met de sluishaken kunnen we de lijnen een beetje schoon houden. De wanden van de sluizen in Nederland mogen niet meer worden schoongemaakt met de hoge druk reiniger, zoals vroeger wel gebeurde. De milieudienst vindt dat er verontreinigd slib afkomt. De sluismeesters vinden het zelf ook vervelend. En het heeft ook geen zin. Als de lijnen erg vies zijn doe ik ze in een emmer met slootwater en spoel ze schoon. Dat water gooi ik natuurlijk ook weer weg. Zit het toch nog waar het vandaan komt. Nederland op zijn smalst, zeggen we maar!

Net onder Den Bosch komen we in de Zuid-Willemsvaart. We toeren door het mooie Brabantse Land. De vaart meandert door de bosachtige omgeving. Hier en daar zijn wildroosters aan het water. Die zijn dan weer omhekt en leiden naar een tunnel, die onder de weg doorgaat. Komt zo'n beestje veilig aan de overkant. Af en toe een dorpje of stadje. Zo zijn we om drie uur aan het einde van de tocht van vandaag. We liggen aan een wallenkant bij Aarle Rixtel, en zijn 36 km verder en 11,95 meter omhoog gegaan. Genoeg voor nu. We doen een bakkie, lezen een boek en lopen 's avonds nog even naar Aarle Rixtel. Daar is op dit uur van de dag weinig te beleven. Maar de ijstent is open en natuurlijk kunnen we daar niet zomaar aan voorbij gaan. Een ijsje kiezen is nog altijd moeilijk. Een gewone puntoublie met softijs dan maar. Heerlijk! Terug op de boot hebben we nog even telefonisch contact met Jaap en Cobi. Zij zijn vanmorgen op kwart over negen vertrokken uit Broekerhaven en liggen nu in Wijk bij Duurstede. Ze hebben 12 uur gevaren. Zijn ons al aardig aan het inhalen.

We doen nog een wijntje en spelletje op de Nehalennia en met een "dank voor spijs en drank" gaan we naar de Joker. Oogjes dicht en snaveltjes toe! Welterusten!

Woensdag 24 mei

Ook vandaag moeten we een flink aantal sluizen, dus staan we op tijd op en maken om 09.00 uur los. Op naar de sluis bij Helmond, op 8 km. Een vrachtvaarder vaart ons voorbij. Da's niet ongunstig. Achter ons begint zich een konvooi te vormen. We kunnen er allemaal bij in de sluis, die best wel lang is. Het verval is 5,47 meter, dus dat duurt wel even. Wij varen tot aan de achterzijde van de vrachtboot, die net zijn schroef uitzet. De schipper van de vrachtboot vraagt ons nog even verder te varen. Als hij de schroef even aan moet zetten om de boot weer tegen de kant te manoeuvreren, komen wij niet in zijn schroefwater. En mocht het schip bij het verzetten van de lijnen wat zijwaarts gaan, zijn we niet direct gekraakt. Hij doet het netjes. Hij vraagt ons, niet te snel te varen zodat wij het konvooi wat ophouden. Hij ligt met zijn schip liever alleen in de volgende sluis. Die is wat krappier. Wij zullen ons best doen. Maar als we na de vrachtboot de sluis uitvaren, gaan twee schepen ons in volle vaart voorbij. Toch moeten ook zij wachten want de vrachtvaarder mag inderdaad alleen de sluis in. Er is hier niet echt een wachtsteiger. We houden de boot drijvende en wachten de schutting af. Ook deze, en de volgende sluizen gaan prima. Bij sluis nr. 13, zo'n beetje in niemandsland, moeten we even wachten op het verkeer. De brug ligt over de sluis. De voorste schipper, die tot nog toe alle sluizen uitging terwijl het licht nog op rood stond, krijgt een vriendelijk doch dringend verzoek, groen licht af te wachten. Wordt dus toch op gelet!

We varen verder en de Zuid Willemsvaart gaat over in het kanaal Wessem-Nederweert.

Nog 16 km. te gaan naar Maasbracht, waar we op Jaap en Cobi zullen wachten. Hier komen ook de vrienden van Eric en Rita een bezoek brengen. Hopelijk nemen ze BBQ spullen mee! Na zo'n 13 km. Komen we bij sluis Panheel. Hier zullen we 7,66 meter naar beneden gaan. Doe je eerst zo je best om omhoog te komen, storten ze ons in een keer weer naar beneden. Maar al met al zijn we vandaag dan toch 5,99 meter geklommen. We moeten bij de sluis een half uurtje wachten. Maar dan is de sluis voor ons. Met drie kleine bootjes liggen we in de enorme sluis. We meren af bij twee glijstangen. Je kunt dan vastmaken en glijdt de lijn vanzelf naar beneden.

Als we uitvaren hebben we nog maar 3 km. te gaan. We meren af aan de Koeweide bij Wessem. Een passantenhaven zonder voorzieningen. Hier zullen we op Jaap en Cobi wachten. Die zijn nu op de Zuid Willemsvaart en sluiten morgen bij ons aan.

De Joker is erg smerig. Morgen maar eens poetsen!

Donderdag 25 mei

Uitgeslapen vandaag! Maar ook nu schijnt de zon al volop naar binnen en wordt het al warm in de boot. Gauw eruit en de deuren open. Hemelvaartsdag vandaag. We willen het niet te letterlijk nemen. Het is hier op aarde nog veel te leuk!

Na het ontbijt en de koffie maken we eerst de boot schoon. Daar zijn we wel even mee bezig. Omdat er een lekker windje waait is het niet te warm. En als we ons haar weer kunnen kammen in de boot die glimt als een spiegel, eten we een broodje en tillen dan de fietsen aan de wal. Vlak bij de haven is een punt-route-bord. We zoeken een geschikte route uit en schrijven de getallen op. Eric is echter slim, die maakt een foto met zijn mobiel. Zo weer op te roepen. Weer wat geleerd!

Het kleine witte stadje Thorn is in de buurt. Daar gaan we eerst even kijken. Nooit geweest nog, en zoiets moet je toch gezien hebben, schijnt het! Het is inderdaad de moeite waard. Witte gebouwen sieren de omgeving van de grote kerk, die eerst onderdeel was van een abdij. De eerste abdis werd al benoemd in het jaar 972. Tot aan 1742 staan de namen van alle abdissen op de muur. Wat er vervolgens met de abdij is gebeurd werd zo gauw niet helemaal duidelijk. Fietsen is hier bijna niet mogelijk. Overal van die kinderkopjes. We lopen wat door het stadje, het is er gezellig druk. Dan vervolgen we onze route. Zonder erg steken we de grens over. Nu fietsen we in België. Dat is eigenlijk alleen te merken aan het feit, dat de routebordjes nu blauw zijn met

witte cijfers. I.p.v. Wit met groene getallen. We fietsen om een groot plassen gebied aan de Maas heen. Op een gegeven moment stuurt de route ons een rivierdijk op. Ho! Hier moeten we de Maas oversteken. Maar we zijn niet de enigen! Zo'n 70 fietsers zijn ons voor. Er mogen er maar 12 per keer mee met het veer. Ach, de zon schijnt, de stemming onder de wachtenden is prima. Iedere keer als het veer aanleg aan onze kant, komen er 12 fietsers vanaf. Want ook aan de andere kant wachten vele fietsers. De Maas is hier de grens. Hier varen geen vrachtaarders en ook wij kunnen hier niet langs, als we richting Limburg gaan. Hier en daar is de Maas zo ondiep, dat dit gebied alleen hier en daar bevaarbaar is. Wij gaan morgen verder via het Julianakanaal, wat parallel aan de Maas loopt. Op een dag als vandaag zijn er heel veel speedboten die op dit gedeelte vrij " uit hun gas " kunnen gaan. Als wij aan de beurt zijn, rijden we de fiets op de veerboot en steken we de Maas over. nu zijn we weer in Nederland. De uiterwaarden hier zijn best breed. via een landweggetje komen we weer op de weg. " toevallig " staat er hier een ijsalon. Nou, een ijsje hebben we wel verdiend. Maar ook hier staat een lange rij wachtenden voor de ijsbalie. In de schaduw eten we ons ijsje. We bellen nog even met Jaap en Cobi. Die liggen voor de laatste sluis. Nu gaan wij met fietsen ook maar haast maken. Het is wel zo gezellig als we thuis zijn als ze aankomen. We fietsen door Maasbracht en moeten hier de Maas oversteken via een lange, hoge brug. Dat is voor ons, met de elektrisch vouwfiets, geen probleem. Als we onze fietsen over de dijk duwen, komt de Maritiem er juist aan. Da's goed getimed! Het weerzien is hartelijk en daar drinken we samen een glas op. Aan de overkant van de weg is een restaurant. Cobi en ik gaan vragen, of we Om 7 uur terecht kunnen. nou: reserveren doen ze niet vandaag, maar om 7 uur zal het wel lukken! Niet dus! Alle tafels vol en een wachttijd van een uur. Te lang voor ons. We lopen verder, er zijn nog meer restaurants.....de volgende is ook vol! Uiteindelijk komen we bij de chinees. Plaats genoeg! Sterker nog, we zijn de enigen in het restaurant en gedurende de maaltijd komen er ook geen gasten bij! Zou het eten hier zo slecht zijn? We moeten het maar gokken. Vannacht of morgen vroeg merken we het wel.....! Tijdens de maaltijd wisselen we de verhalen uit. Praat genoeg! Als we om half 10 weer naar de boot lopen, is iedereen toch wat mak. We drinken nog een glaasje toe op de Nehalennia en duiken op tijd de kooi in. Morgen weer een dag! Hopen we".....!?

Vrijdag 26 mei

Met vriendelijke groet,
Tine Jonker-Bruijn